

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095062544/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Symfoni

Andante doloroso

Du vrag af tungind på min tankes hav, hvor benge skal jeg tile dig?

Når ungdommens skyer skilles ad, så at solstrålerne kan falde ind på den friske sjæl, da er det lykkens tid. Den kommer med den nye sol, den stærke åbenbarings sol, den varme lysbringer, der er lærlig, fordi man aldrig har følt den før.

Det er lykken, denne solopgang, dette halvllys; nyt og utroligt falder dette uanede skær på den sovende sjæl og vækker den med sit trolddomskys.

Hvilket univers af salighed der dæmrede i min sjæl! Den frembrudende dag berusede mig; den lille skyspalte, gennem hvilken jeg første gang så en solstråle, forekom mig som indgangen til paradiset. Forfærdet over synet lukkede jeg et sekund mine øjne, forfærdet og troende.

Ud til livets lykke! Ud bag skyerne til solen! der er de nye verdener. Nu først opdager jeg, hvad herligheder livet gemmer. Og først ud efter kærlighedens gyldne frugt, som hænger nærmest og vinker stærkest!

Du dødssejler på min sjæls mørke vande, hvor længe skal jeg bære din fornedrende byrde?

Spalten i skyerne udvidedes; mit liv drev ud af tågen, ud af anelsernes begærende dæmning, ud i dagens fulde glans. Solen skinnede ind i min sjæls mindste folder, og den skinnede på det herlige træ med ekkovens frugt.

Bort med jer, I visne blade! Hver gang et af jer falder til jorden, så la der straks komme en vind og feje det af sted! Der danser

